

Slovenská obchodná inšpekcia
Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave
Bajkalská 21/A, P.O. BOX 29, 827 99 Bratislava

Číslo : SK/0240/99/2019

Dňa : 14.10.2022

Podľa ustanovenia § 58 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok), Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave, vo veci odvolania účastníka konania – Mgr. Zuzana Onděčková Džubakovská, miesto podnikania: Nábrežná 13564/13, 080 01 Prešov, IČO: 43 740 456, kontrola vykonaná dňa 26.11.2018 v prevádzkarni Kaderníctvo – Glamour štúdio, Čapajevova 11, Prešov, proti rozhodnutiu Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj č. P/0581/07/18 zo dňa 25.04.2019, ktorým bola podľa § 24 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov uložená peňažná pokuta vo výške 250,- EUR, slovom: dvestopäťdesiat eur, pre porušenie § 18 ods. 4 a § 18 ods. 10 vyššie cit. zákona o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov, podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku takto

r o z h o d o l :

Slovenská obchodná inšpekcia, Ústredný inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Bratislave odvolanie účastníka konania zamietla a rozhodnutie Inšpektorátu Slovenskej obchodnej inšpekcie so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj, č. P/0581/07/18 zo dňa 25.04.2019 potvrdzuje.

O d ô v o d n e n i e :

Inšpektorát Slovenskej obchodnej inšpekcie (ďalej len „SOI“) so sídlom v Prešove pre Prešovský kraj rozhodnutím uložil účastníkovi konania – Mgr. Zuzana Onděčková Džubakovská – peňažnú pokutu vo výške 250,- €, pre porušenie povinností vyplývajúcich z § 18 ods. 4 a § 18 ods. 10 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ochrane spotrebiteľa“).

Inšpektormi SOI bolo pri kontrole vykonanej dňa 26.11.2018 v prevádzkarni Kaderníctvo – Glamour štúdio, Čapajevova 11, Prešov, zameranej na prešetrenie spotrebiteľského podnetu evidovaného pod č. 794/18 zistené, že účastník konania porušil povinnosť vybaviť reklamáciu v lehote nie dlhšej ako 30 dní od uplatnenia reklamácie a porušil povinnosť viesť evidenciu o reklamáciách s požadovanými údajmi, keď evidencia spotrebiteľských reklamácií neobsahovala údaj o dátume a spôsobe vybavenia reklamácie.

Proti rozhodnutiu o uložení pokuty podal účastník konania v zákonom stanovenej lehote odvolanie.

Odvolací orgán podľa § 59 ods. 1 Správneho poriadku preskúma napadnuté rozhodnutie v celom rozsahu; ak je to nevyhnutné, doterajšie konanie doplní, prípadne zistené vady odstráni. Podľa ods. 2 uvedeného ust., ak sú pre to dôvody, odvolací orgán rozhodnutie zmení alebo zruší, inak odvolanie zamietne a rozhodnutie potvrdí.

Preskúmaním veci v odvolacom konaní nebol zistený dôvod na zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia. Povinnosťou účastníka konania ako predávajúceho bolo vybaviť reklamáciu spotrebiteľa v lehote do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie; viesť evidenciu o reklamáciách, ktorá obsahuje údaj o dátume a spôsobe vybavenia reklamácie, čo účastník konania porušil.

Inšpektormi SOI bolo kontrolou vykonanou dňa 26.11.2018 v prevádzkarni Kaderníctvo – Glamour štúdio, Čapajevova 11, Prešov, na základe podnetu spotrebiteľa č. 794/18 presne a spoľahlivo zistené, že spotrebiteľ si u účastníka konania uplatnil reklamáciu poskytnutej služby – farbenia vlasov (služba poskytnutá dňa 28.09.2018), ktorú si uplatnil písomne listom podaným na poštovú prepravu dňa 04.10.2018. Účastník konania ako predávajúci nepredložil relevantný doklad o vybavení predmetnej reklamácie. Z vyššie uvedeného vyplýva, že účastník

konania pri vybavovaní reklamácie nedodrжал formálny postup pri vybavovaní reklamácií, t. j. reklamácia nebola vybavená ani jedným zo spôsobov uvedených v § 2 písm. m) zákona o ochrane spotrebiteľa v zákonom stanovenej 30-dňovej lehote od uplatnenia reklamácie. Keďže zákonom stanovenú lehotu účastník konania nedodrжал, zodpovedá za porušenie § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa. Inšpektori v rámci vykonanej kontroly konštatovali, že účastník konania vedie evidenciu reklamácií, resp. reklamácie samostatne formou jednotlivých obálok, pričom v predloženej evidencii chýba údaj o dátume a spôsobe vybavenia reklamácie, z čoho možno vyvodit' zodpovednosť účastníka konania za porušenie § 18 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa.

Za zistený nedostatok účastník konania ako predávajúci v zmysle § 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľa v plnom rozsahu zodpovedá.

V odvolaní účastník konania neuviedol žiadne nové skutočnosti ani dôkazy, ktoré by ho zbavovali zodpovednosti za zistené nedostatky.

Vo svojom odvolaní účastník konania uviedol, že podľa Správneho poriadku musí správny orgán vychádzať zo spoľahlivo zisteného stavu veci a záznam o úradnej kontrole potravín uvádza kontrolné zistenia, ktoré samé o sebe nie sú porušením zákona. Súčasne musia byť v správnom konaní splnené všetky procesné akty v súlade so zákonom. Účastník konania uvádza, že spotrebiteľ si uplatnil reklamáciu osobne na nespokojnosť s farbou vlasov, (nie so službou farbenia, resp. kvalitou alebo bezpečnosťou), čím účastník konania vylučuje, že išlo o vadu a reklamáciu podľa zákona a takto aj spotrebiteľ informoval. Účastník konania zároveň predpokladá, že správny orgán sa s týmto stotožnil, pretože nezistil porušenie právnych noriem v poskytnutej službe. Účastník konania ďalej poznamenáva, že túto informáciu, ako skutočnosť súvisiacu s podstatou reklamácie, odoslal spotrebiteľovi prostredníctvom archivovanej SMS, a tým považuje informáciu za vybavenú v súlade so zákonom ihneď odôvodneným zamietnutím. V odvolaní účastník konania taktiež podotýka, že vzhľadom k tomu, že vyjadrením k začatému správnomu konaniu uviedol rozpor s posúdením kontrolných zistení, bolo nevyhnutné v záujme objasnenia pred vydaním rozhodnutia nariadiť ústne pojednávanie. Z uvedených dôvodov považuje účastník konania rozhodnutie za procesne a vecne nesprávne a nevykonateľné, a teda žiada o zastavenie konania.

Ústredný Inšpektorát SOI so sídlom v Bratislave ako odvolací orgán zaslal účastníkovi konania Výzvu na predloženie dôkazu (ďalej len „výzva“) zo dňa 14.07.2021, v ktorej účastníka konania vyzval na predloženie relevantného dôkazu o tom, že zaslal spotrebiteľovi archivovanú sms, ktorá potvrdzuje, že vybavil reklamáciu v zákonom stanovenej lehote. Predmetná výzva bola účastníkovi konania doručená dňa 20.07.2021, avšak účastník konania v stanovenej lehote na výzvu nereagoval a predmetný dôkaz nezaslal. Z uvedeného dôvodu odvolací orgán na daný argument účastníka konania neprihliadal.

K odvolaniu účastníka konania odvolací orgán uvádza, že po preskúmaní obsahu spisového materiálu príslúchajúceho k predmetnej veci nezistil dôvod na zrušenie rozhodnutia. Čo sa týka skutočností uvedených v odvolaní účastníka konania, odvolací orgán vyhodnotil tvrdenia účastníka konania ako právne bezpredmetné a subjektívne, ktoré ho nezbavujú zodpovednosti za kontrolou presne a spoľahlivo zistené porušenie zákona. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa konanie účastníka konania správne právne posúdil ako rozporné so zákonom o ochrane spotrebiteľa. Účastník konania v odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by spochybňovali skutkový stav zistený kontrolou, príp. oprávnenosť uloženia sankcie zo strany prvostupňového správneho orgánu. Výsledky šetrenia uskutočneného zo strany inšpektorov SOI v predmetnej veci odôvodňujú postih účastníka konania za nesplnenie povinnosti účastníka konania vyplývajúcej z § 18 ods. 4 a 10 zákona o ochrane spotrebiteľa. Zároveň po preskúmaní obsahu napadnutého rozhodnutia odvolací orgán zistil, že správny orgán prvého stupňa sa dostatočným spôsobom vyrovnal s tvrdeniami účastníka konania, ktoré vyplývali z obsahu daného administratívneho spisu.

Podľa § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa „ak spotrebiteľ uplatní reklamáciu, predávajúci alebo ním poverený zamestnanec alebo určená osoba je povinný poučiť spotrebiteľa o jeho právach podľa všeobecného predpisu; na základe rozhodnutia spotrebiteľa, ktoré z týchto práv

spotrebiteľ uplatňuje, je povinný určiť spôsob vybavenia reklamácie podľa § 2 písm. m) ihneď, v zložitých prípadoch najneskôr do 3 pracovných dní odo dňa uplatnenia reklamácie, v odôvodnených prípadoch, najmä ak sa vyžaduje zložité technické zhodnotenie stavu výrobku alebo služby, najneskôr do 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po určení spôsobu vybavenia reklamácie sa reklamácia vybaví ihneď, v odôvodnených prípadoch možno reklamáciu vybaviť aj neskôr; vybavenie reklamácie však nesmie trvať dlhšie ako 30 dní odo dňa uplatnenia reklamácie. Po uplynutí lehoty na vybavenie reklamácie má spotrebiteľ právo od zmluvy odstúpiť alebo má právo na výmenu výrobku za nový výrobok“.

V zmysle § 18 ods. 10 zákona o ochrane spotrebiteľa je predávajúci povinný viesť evidenciu o reklamáciách a predložiť ju na požiadanie orgánu dozoru na nazretie. Evidencia o reklamácii musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie.

Predmetom kontroly SOI je porovnávanie zisteného stavu so stavom požadovaným všeobecne záväznými právnymi predpismi, ktorých dodržiavanie je SOI oprávnená kontrolovať. Postup inšpektorov SOI pri výkone kontrolnej činnosti vrátane pôsobnosti SOI a oprávnení inšpektorov SOI, upravuje zákon č. 128/2002 Z. z. o štátnej kontrole vnútorného trhu vo veciach ochrany spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o štátnej kontrole vnútorného trhu“), ktorý bol podľa názoru odvolacieho orgánu pri výkone kontroly dodržaný. Ako už bolo uvedené vyššie, kontrola inšpektorov SOI spočívala v porovnaní zisteného skutkového stavu so stavom predpísaným, t. j. ustanoveným všeobecne záväznými právnymi predpismi a osobitnými predpismi v oblasti ochrany spotrebiteľa. Vyhodnotením tohto porovnania je výsledok kontroly, teda inšpekčný záznam, z ktorého musí byť zrejmé, či zistený skutkový stav vyhovoval alebo nevyhovoval predpísanému stavu. Z inšpekčného záznamu bolo zrejmé zameranie kontroly, ako aj zistený skutkový stav. Inšpektori spísali inšpekčný záznam z vykonanej kontroly, postupovali pri kontrole v súlade s platnými právnymi predpismi, vychádzali len z vlastných zistení, objektívne zistili a posúdili skutkový stav, k osobe prítomnej pri kontrole sa správali nepredpojatá a korektne. Z tohto pohľadu je rozhodujúci stav zistený v čase kontroly, z ktorého jednoznačne vyplýva porušenie povinnosti v zmysle vyššie uvedených ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa. Predmetné povinnosti vyplývajúce zo zákona o ochrane spotrebiteľa viaže citovaný zákon na predávajúceho, ktorým je v zmysle § 2 písm. b) cit. zákona účastník konania, preto práve účastník konania zodpovedá za zistené nedostatky na základe objektívnej zodpovednosti.

Účastník konania bol povinný dodržať zákonom o ochrane spotrebiteľa požadovaný postup pri vybavovaní reklamácie spotrebiteľa. Odvolací orgán má za to, že skutkový stav bol spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť nepochybne preukázaná. Počas kontroly účastník konania ako predávajúci relevantným spôsobom nepreukázal, že by v prípade reklamácie spotrebiteľa, uplatnenej listom podaným na poštovú prepravu dňa 04.10.2018, zabezpečil jej vybavenie v zákonom stanovenej lehote. Rovnako tiež účastník konania vo svojom odvolaní uvádza, že spotrebiteľovi odoslal archivovanú sms, avšak uvedenú skutočnosť nijakým spôsobom nepreukázal, a teda postihované porušenie zákona nevyvrátil. Zákon o ochrane spotrebiteľa pod pojmom vybavenie reklamácie v § 2 písm. m) cit. zákona rozumie ukončenie reklamačného konania odovzdaním opraveného výrobku, výmenou výrobku, vrátením kúpnej ceny výrobku, vyplatením primeranej zľavy z ceny výrobku, písomnou výzvou na prevzatie plnenia alebo jej odôvodneným zamietnutím. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že zákon o ochrane spotrebiteľa pri vybavení reklamácie v zmysle zákona počíta s aktivitou zo strany predávajúceho, ktorý v rámci zákonom stanovenej lehoty odovzdá opravený výrobok/vykoná opravu poskytnutej služby, vymení ho, vráti kúpnu cenu tovaru alebo služby, vypláti zľavu z ceny, písomne vyzve na prevzatie plnenia alebo reklamáciu v rámci tejto lehoty odôvodnene zamietne. Ani k jednému z uvedených úkonov, ktoré by bolo možné aplikovať na predmetnú reklamáciu, nedošlo zo strany predávajúceho v rámci zákonom stanovenej 30 dňovej lehoty. Odvolací orgán taktiež uvádza, že za spôsob vybavenia reklamácie spotrebiteľa zákonom stanoveným spôsobom zodpovedá účastník konania ako predávajúci.

Účastník konania v odvolaní namieťa, že k začatému správne konaniu uviedol rozpor s posúdením kontrolných zistení a bolo nevyhnutné v záujme objasnenia pred vydaním rozhodnutia nariadiť ústne pojednávanie. Odvolací orgán v tejto súvislosti poukazuje na ustanovenie § 21 ods. 1 Správneho poriadku, v zmysle ktorého: „Správny orgán nariadi ústne pojednávanie, ak to vyžaduje povaha veci, najmä ak sa tým prispeje k jej objasneniu, alebo ak to ustanovuje osobitný zákon“. Správny poriadok teda predpokladá dve formy konania pred správnym orgánom, administratívnu (písomnú) a ústnu. Z dikcie zákona vyplýva, že ústne pojednávanie sa musí uskutočniť len vtedy, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo správny orgán ústne pojednávanie nariadi. Na konanie o správnom delikte účastníka konania sa vzťahuje osobitný zákon, ktorým je zákon o ochrane spotrebiteľa, ktorý povinnosť nariadiť ústne pojednávanie správnemu orgánu neukladá a subsidiárne Správny poriadok, ktorý vyžaduje pojednávanie nariadiť len ak to vyžaduje povaha veci. Posúdenie vhodnosti, resp. potreby nariadenia ústneho pojednávania neprislúcha účastníkovi konania, ale správnemu orgánu, a to len vtedy, pokiaľ bude mať ústne pojednávanie svoje opodstatnenie. Odvolací orgán má za to, že postup, ako aj rozhodnutie správneho orgánu je zákonné, nakoľko zvolením administratívnej formy konania správny orgán postupoval v súlade so Správnym poriadkom. Odvolací orgán zároveň dodáva, že vykonanie pojednávania tak správny orgán ako aj účastníka konania zaťažuje, pričom jeho nariadenie v prípadoch, kedy vzhľadom na dostatočne zistený skutkový stav veci nie je nevyhnutné, by bolo v rozpore so zásadami rýchlosti, hospodárnosti a efektívnosti správneho konania. Podľa § 3 ods. 4 Správneho poriadku „správne orgány sú povinné svedomite a zodpovedne sa zaoberať každou vecou, ktorá je predmetom konania, vybaviť ju včas a bez zbytočných priťahov a použiť najvhodnejšie prostriedky, ktoré vedú k správne vybaveniu vecí“. Konanie je uskutočnené hospodárne, ak prebieha čo najrýchlejšie a s čo najmenšími nákladmi, aby nedochádzalo k zbytočnému zaťažovaniu subjektov správneho konania. Hospodárnosť sa posudzuje nielen z finančného, ale aj z časového hľadiska a odvolací orgán považuje za neefektívne nariaďovať ústne pojednávanie vtedy, keď ústne pojednávanie už nemôže prispieť k ďalšiemu objasneniu veci. V určitých záležitostiach je preto legitímne, keď vnútroštátne orgány berú do úvahy požiadavku efektivity a hospodárnosti konania. Odvolací orgán na druhej strane zvážil, či by nariadenie ústneho pojednávania bolo bývalo prispelo k objasneniu veci. Podľa názoru odvolacieho orgánu by však ani nariadenie ústneho pojednávania nezmenilo skutkový stav zistený v čase kontroly vykonanej inšpektormi SOI. Odvolací správny orgán má taktiež za to, že nenariadením ústneho pojednávania, nedošlo k porušeniu základných pravidiel konania a procesné práva účastníka konania neboli nijakým spôsobom dotknuté. Uvedené skutočnosti potvrdzuje aj rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NS SR“) sp. zn. 4Sžo/262/2015 zo dňa 01.12.2016, keď „...správny orgán sa má riadiť správnym poriadkom, a teda nariadiť ústne pojednávanie len v prípade, ak tak ustanovuje osobitný predpis alebo v prípade, ak to vyžaduje povaha veci. Preto v preskúmanom prípade rozhodnutiami a postupom správnych orgánov nebola žalobcovi odmietnutá spravodlivosť (denegatio iustitiae). Najvyšší súd zdôrazňuje, že v konaní o správnych deliktoch sa v plnom rozsahu uplatňuje zásada písomnosti konania. ...“. Odvolací orgán len exemplifikatívne vymenúva niekoľko rozsudkov, ktoré dosvedčujú jeho argumentácii (rozsudok NS SR, sp. zn. 6Sžo/33/2014, sp. zn. 2Sžo/53/2013, sp. zn. 3Sžo/102/2015, sp. zn. 6Sž/19/2011, sp. zn. 6Sž/23/2011, sp. zn. 6Sž/27/2011, sp. zn. 8 Sžo/52/2014, sp. zn. 2 Sžp/10/2011, rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR, sp. zn. 1 As 27/2008-67 a pod.). Napokon odvolací orgán poukazuje na skutočnosť, že ustálená rozhodovacia prax NS SR je v súlade s novším rozhodnutím Ústavného súdu SR (nález Ústavného súdu SR II. ÚS 134/2014-19), v zmysle ktorého „podľa názoru ústavného súdu v danom prípade neuskutočnenie ústneho pojednávania v konaní pred radou (správnym orgánom) nespôsobuje ujmu požiadavkám podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru spočívajúcim v zachovaní princípu ústnosti, verejnosti a prítomnosti na prerokovaní veci. Správny orgán, akým bola v tomto konkrétnom prípade rada ako orgán výkonnej moci štátu, totiž nespĺňal a nespĺňa atribúty nestranného a nezávislého súdu podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru. Verejné prerokovanie trestného obvinenia, resp. uskutočnenie ústneho pojednávania pred takýmto orgánom preto nemôže naplniť čl. 6 ods. 1 dohovoru, ktorý zaručuje

takéto prerokovanie pred nestranným a nezávislým súdom (arguetum a simili PL. ÚS 12/97)“. V nadväznosti na priloženú najnovšiu a v zásade už ustálenú judikatúru NS SR a Ústavného súdu SR je evidentné, že odvolací orgán nemohol námietkam účastníka konania v tejto časti odvolania priznať žiadne právne účinky. Ako už bolo uvedené vyššie, odvolací orgán zastáva názor, že nie je dôvod na zrušenie napadnutého rozhodnutia, nakoľko správny orgán postupoval v súlade so zákonmi a z dôvodu spoľahlivo zisteného skutkového stavu a tiež v záujme úspornosti nebolo potrebné ústne pojednávanie nariadiť.

Odvolací správny orgán pokladá taktiež za potrebné uviesť, že zo strany SOI je účastník konania sankcionovaný za to, že nebol dodržaný formálny postup pri vybavovaní reklamácie požadovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa. Vyriešenie otázky ako predávajúci rozhodne o prijatej reklamacii, je v kompetencii samotného predávajúceho, SOI do procesu rozhodovania nezasahuje. Na konštatovanie dozorného orgánu o porušení niektorej z povinností vzťahujúcich sa k reklamačnému konaniu predávajúcim nemá žiadny vplyv opodstatnenosť reklamácie, predávajúci je povinný každú reklamáciu vybaviť zákonom požadovaným spôsobom. O tom, že ani samotný spotrebiteľ nepovažoval uvedené konanie, resp. nekonanie zo strany predávajúceho za dostačujúce, svedčí aj skutočnosť, že na orgán dozoru podal podnet. Súčasne odvolací orgán konštatuje, že pri samotnej kontrole na mieste účastník konania nespochybňoval kontrolné zistenia týkajúce sa nedostatkov evidencie o reklamáciách, pričom ani z podaného odvolania nevyplývajú žiadne relevantné skutočnosti, ktoré by spochybňovali správnosť kontrolných zistení.

Odvolací orgán uvádza, že účastník konania plne zodpovedá za protiprávny skutkový stav zistený v čase kontroly SOI, t. j. za porušenie povinnosti podľa § 18 ods. 4 a 10 zákona o ochrane spotrebiteľa. K tvrdeniam účastníka konania odvolací orgán podotýka, že sú čisto subjektívneho charakteru. Odvolací orgán uvádza, že účastník konania zodpovedá za plnenie povinností stanovených príslušnou právnou úpravou objektívne, tzn. bez ohľadu na zavinenie (úmysel, nebanlivosť) alebo iné okolnosti danej veci, za ktorých k ich porušeniu došlo, pretože zavinenie nie je pojmovým znakom a predpokladom vzniku zodpovednosti za túto kategóriu správneho deliktu, kde sa preukazuje len porušenie právnej povinnosti. Preto odvolací orgán nemôže brať ohľad na dôvody účastníka konania, ktoré uvádza vo svojom odvolaní. Bolo predovšetkým povinnosťou účastníka konania prijať také opatrenia, aby nedochádzalo k porušovaniu povinností vyplývajúcich mu z právnych predpisov. Odvolací orgán je toho názoru, že účastník konania je povinný poznať zákon a zabezpečiť vo svojej prevádzkarni jeho dodržiavanie. Okolnosti ospravedlňujúce, resp. vysvetľujúce nesplnenie povinnosti nemajú právny význam pri otázke zodpovednosti za toto porušenie. Je preto právne irelevantné, či mal účastník konania k protizákonnému konaniu motív alebo nie. Odvolací orgán má za to, že správny orgán prvého stupňa zistil všetky skutočnosti dôležité pre rozhodnutie. Taktiež je podľa odvolacieho správneho orgánu zrejmé, že správny orgán presne a úplne zistil skutočný stav veci, nakoľko vykonal všetky zisťovania potrebné na objasnenie rozhodujúcich okolností a pre posúdenie veci a zároveň zabezpečil, aby skutkové zistenia odvodené z vykonaných zisťovaní čo najviac zodpovedali skutočnosti.

Odvolací orgán poznamenáva, že SOI ako orgán dozoru účastníka konania v prvom rade sankcionuje za porušenie povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. K naplneniu skutkovej podstaty tohto správneho deliktu stačí kontrolnému orgánu zistiť, že v dôsledku porušenia povinnosti zodpovednou osobou došlo k ohrozeniu práv spotrebiteľa. Treba však zdôrazniť, že poškodením spotrebiteľa zo strany účastníka konania je už aj samotné zníženie rozsahu spotrebiteľových práv priznaných mu zákonom. Účastník konania je povinný po celý čas výkonu svojej podnikateľskej činnosti dodržiavať všetky právne predpisy vzťahujúce sa na ochranu spotrebiteľa, vrátane zákona o ochrane spotrebiteľa. Odvolací orgán zároveň uvádza, že v prípade vzťahu „predávajúci – spotrebiteľ“, vystupuje spotrebiteľ ako laik, ktorému je potrebné venovať špeciálnu starostlivosť a predávajúci vystupuje ako odborník, ktorý pri svojej činnosti ovláda a dodržiava všetky podmienky predaja.

Odvolací orgán taktiež zdôrazňuje, že rozhodujúcim pre konštatovanie porušenia povinnosti stanovenej zákonom o ochrane spotrebiteľa je skutkový stav zistený v čase kontroly, z ktorého

aj podľa odvolacieho orgánu jednoznačne vyplýva, že účastník konania si predmetné zákonné povinnosti nesplnil. Odvolací orgán uvádza, že právne posúdenie skutkového stavu zisteného a zaznamenaného na základe vykonanej kontroly, patrí správneho orgánu, ktorý je oprávnený urobiť si o veci úsudok na základe aplikácie správneho uváženia (§ 47 ods. 3 Správneho poriadku) a v súlade s aplikáciou zásady oficiality je oprávnený rozhodovať o tom, či správne konanie v danej veci začne (o dispozícii s konaním). Je pritom viazaný zisteniami vyplývajúcimi z obsahu administratívneho spisu. Z jeho obsahu jednoznačne vyplýva, že účastník konania porušil povinnosť vyplývajúcu z ustanovenia § 18 ods. 4 a 10 zákona o ochrane spotrebiteľa. A teda správny orgán konal plne v súlade so zákonom, keď prihladnuc na ustanovenie § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, rozhodol o uložení pokuty za zistené porušenie zákona. V postupe správneho orgánu nevzhliadol odvolací orgán žiadnu nezákonnosť.

Pre správny orgán je relevantné, že došlo k porušeniu povinnosti vyplývajúcej zo zákona o ochrane spotrebiteľa. Správny orgán je v zmysle ustanovenia § 24 zákona o ochrane spotrebiteľa povinný uložiť pokutu až do výšky 66 400 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak. Samotný zákon pritom neumožňuje ako sankciu použiť napr. pokarhanie, upozornenie a pod. V zmysle čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky sú štátne orgány oprávnené konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon – v uvedenom prípade zákon o ochrane spotrebiteľa, z čoho vyplýva, že prvostupňový správny orgán bol povinný k uloženiu pokuty pristúpiť. Odvolací orgán dodáva, že cieľom kontrolnej činnosti SOI je zisťovanie a zabezpečenie súladu plnenia povinností stanovených zákonom so skutočným stavom. Odvolací orgán trvá na kontrolných zisteniach uvedených v inšpekčnom zázname zo dňa 26.11.2018.

Vo vzťahu k výške uloženej pokuty odvolací orgán uvádza, že po dôkladnom preskúmaní rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo, nenašiel dôvod na zrušenie uloženej sankcie ani na zmenu napadnutého rozhodnutia. Odvolací orgán považuje uloženie pokuty za primeranú, uloženie v rámci stanovených kritérií, pri dolnej hranici zákonom stanovenej sadzby. V zmysle § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, zohľadňuje charakter a povahu zisteného nedostatku. Odvolací orgán sa snaží v rámci správnej úvahy prihliadať na všetky okolnosti prípadu aj pri udeľovaní pokuty tak, ako tomu bolo aj v prípade účastníka konania. Na druhej strane je zo zákona viazaný, aby v rovnakých, resp. obdobných veciach rozhodoval podobne, pričom táto požiadavka platí aj pre ukladanie sankcií. Zároveň treba dodať, že na to, aby sankcia spĺňala aj represívnu zložku, musí byť citelná v majetkovej sfére účastníka konania, nakoľko má pôsobiť ako trest (represia) za spáchanie iného správneho deliktu. Ak by totiž represívna zložka nebola citelná, nemožno rozumne očakávať ani naplnenie ďalšej z funkcií pokuty, ktorou je prevencia, a to jednak do vnútra – vo vzťahu k zodpovednostnému subjektu (účastníkovi konania), ktorý si po primerane uloženej sankcii, zodpovedajúcej zistenému nedostatku do budúcnosti rozmyslí, či znova poruší daný právny predpis, ale aj smerom navonok – vo vzťahu k ostatným podnikateľským subjektom (predávajúcim), ktorých má odstrašiť od porušovania obdobnej povinnosti, ako v prípade účastníka konania. Vzhľadom na uvedené skutočnosti s prihliadnutím na kritériá pre určenie výšky postihu, hlavne na charakter a závažnosť protiprávneho konania, odvolací orgán považuje výšku pokuty za primeranú zistenému nedostatku. Bližšie zdôvodnenie výšky uloženej pokuty poskytol odvolací orgán v ďalšej časti tohto rozhodnutia. Pre postih za zistený skutkový stav je rozhodujúca skutočnosť, že bol porušený zákon o ochrane spotrebiteľa a rozsah následkov protiprávneho konania bol zohľadnený pri určovaní výšky postihu. Na ostatné okolnosti, ktoré účastník konania uviedol vo svojom odvolaní, odvolací orgán neprehliadal. Nakoľko porušenie povinnosti bolo zo strany správneho orgánu spoľahlivo preukázané, správny orgán si splnil svoju zákonnú povinnosť, keď účastníkovi konania uložil pokutu v zákonom stanovenom rozsahu.

Na základe hore uvedených skutočností odvolací orgán pokladá skutkový stav za spoľahlivo zistený a jeho protiprávnosť za nepochybne preukázanú.

O výške pokuty rozhoduje inšpektorát SOI, ktorý podľa § 24 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, uloží predávajúcemu za porušenie povinností ustanovených v tomto zákone

pokutu až do výšky 66 400 €; za opakované porušenie povinnosti počas 12 mesiacov uloží pokutu do 166 000 eur, ak odsek 6 neustanovuje inak.

Podľa § 24 ods. 6 cit. zákona „ak ide o menej závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, na základe postupu podľa odseku 5, orgán dozoru môže pred rozhodnutím o uložení pokuty povinného vyzvať, aby upustil od protiprávneho konania a v určenej lehote vykonal opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania. Vo výzve orgán dozoru oznámi následky protiprávneho konania, určí povinnému primeranú lehotu na výkon opatrení na ich nápravu a poučí ho o následkoch v prípade ich nevykonania. Ak povinný upustí od protiprávneho konania a vykoná opatrenia podľa predchádzajúcej vety, orgán dozoru nevydá rozhodnutie o uložení pokuty. Ak povinný neupustí od protiprávneho konania a nevykoná opatrenia na nápravu následkov protiprávneho konania oznámených vo výzve v určenej lehote, orgán dozoru rozhodne o uložení pokuty podľa odseku 1“.

Odvolací orgán je toho názoru, že v danom prípade sa jedná o závažné porušenie povinnosti podľa odseku 1, a to vzhľadom na nižšie uvedené dôvody (porušenie práv spotrebiteľa). Odvolací orgán súčasne podotýka, že využitie predmetného inštitútu je fakultatívne.

Podľa § 24 ods. 5 cit. zákona „pri určení výšky pokuty sa prihliada najmä na charakter protiprávneho konania, závažnosť porušenia povinnosti, spôsob a následky porušenia povinnosti.“

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty zohľadnil skutočnosť, že nesplnením si povinnosti vyplývajúcej predávajúcemu z § 18 ods. 4 zákona o ochrane spotrebiteľa, bol spotrebiteľ ukrátený na jeho práve na riadne vybavenie reklamácie spôsobom ustanoveným zákonom. Následkom protiprávneho konania bolo porušenie práva spotrebiteľa chráneného dotknutým zákonným ustanovením. Spotrebiteľ musel strpieť reklamačné konanie po dobu dlhšiu, ako bolo požadované zákonom o ochrane spotrebiteľa tým, že mu bola znemožnená realizácia jeho nároku vyplývajúceho mu z riadneho vybavenia reklamácie. Odvolací správny orgán zastáva názor, že účastník konania ako predávajúci nedodržaním zákonom stanovenej lehoty nedodrжал zákonom predpísané povinnosti pri vybavovaní reklamácie a maril to, čo bolo zákonom sledované, t. j. poskytnúť ochranu spotrebiteľovi, a tým posilniť jeho nevýhodné postavenie. Spotrebiteľ bol tým, že ním reklamované vady poskytnutej služby neboli riadne a včas odstránené, prípadne nedošlo k vybaveniu uplatnenej reklamácie iným zákonným spôsobom, ukrátený na svojich právach, resp. v prípade odôvodneného zamietnutia reklamácie nemohol podniknúť ďalšie kroky pre preukázanie opodstatnenosti reklamovaných väd poskytnutej služby.

Odvolací orgán ďalej prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania nedodrжал povinnosť viesť evidenciu o reklamáciách, ktorá obsahuje všetky zákonom stanovené údaje. Zákon presne určuje, že evidencia o reklamáciách musí obsahovať údaje o dátume uplatnenia reklamácie, dátume a spôsobe vybavenia reklamácie a poradové číslo dokladu o uplatnení reklamácie. Evidencia o reklamáciách je dôležitým zdrojom informácií pre kontrolné orgány pri kontrole postupu predávajúcich pri vybavovaní reklamácií a následnom posúdení závažnosti ohrozenia oprávnených záujmov spotrebiteľa v prípade uplatnenia zodpovednosti predávajúceho za vady výrobku. Nevedenie evidencie predpísaným spôsobom sťažuje výkon kontroly, nakoľko prostredníctvom riadne a úplne vedenej evidencie reklamácií možno rýchlo a efektívne vykonávať kontrolu dodržiavania zákonnej lehoty na vybavenie reklamácií.

Odvolací orgán zastáva názor, že rozhodujúcimi skutočnosťami posudzovanými podľa kritérií ustanovených v § 24 ods. 5 zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré boli mimo už vyššie uvedeného zohľadnené pri určovaní výšky postihu, bolo porušenie práv spotrebiteľa, nesplnenie zákonnej povinnosti predávajúceho s ohľadom na mieru spoločenskej nebezpečnosti zisteného nedostatku a tiež skutočnosť, že nebol dodržaný minimálny štandard ochrany spotrebiteľa garantovaný zákonom o ochrane spotrebiteľa, nakoľko si predávajúci nesplnil povinnosti vyplývajúce mu z kogentných ustanovení zákona o ochrane spotrebiteľa.

Správny orgán pri určovaní výšky pokuty prihliadol aj na to, že účel sledovaný zákonom vyjadrený v ustanovení § 3 ods. 1 zákona o ochrane spotrebiteľa, podľa ktorého každý

spotrebiteľ má okrem iného právo na ochranu svojich ekonomických záujmov, vzhľadom na zistený nedostatok, v zákonom požadovanej miere a úrovni dosiahnutý nebol.

Pri určení výšky pokuty boli zároveň zohľadnené aj následky protiprávneho konania účastníka konania spočívajúce jednak v porušení práva spotrebiteľa na ochranu jeho ekonomických záujmov, a jednak v porušení tomu zodpovedajúcej povinnosti účastníka konania. Z hľadiska miery zavinenia správny orgán prihliadol aj na skutočnosť, že účastník konania ako predávajúci, je nositeľom objektívnej zodpovednosti za zistený nedostatok bez ohľadu na okolnosti, ktoré spôsobili jeho vznik.

Takisto správny orgán prihliadol aj na charakter protiprávneho konania, ktorý predstavuje súhrn tohto konania spočívajúci vo vyššie uvedených skutočnostiach, na ktoré bolo zo strany správneho orgánu pri určovaní výšky pokuty prihliadnuté.

Podkladom pre vydanie rozhodnutia bol presne a spoľahlivo zistený skutkový stav veci na základe čoho podľa § 59 ods. 2 Správneho poriadku odvolanie odvolací orgán zamietla ako nedôvodné.

Zároveň upozorňujeme účastníka konania, že pokutu uloženú I. st. rozhodnutím je povinný uhradiť do 30 dní odo dňa doručenia tohto rozhodnutia príkazom na úhradu na účet: Štátna pokladnica, č. ú.: SK57 8180 0000 0070 0006 5068, VS: 05810718.

Poučenie: Rozhodnutie o odvolaní je konečné a proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné. V prípade nezaplatenia uloženej pokuty v stanovenej lehote bude jej plnenie vymáhané v zmysle zákona. Rozhodnutie je preskúmateľné súdom.